

Ötödik üzenet

Isten szándéka Jóbbal – hogy egy jó ember Isten-emberré váljon

Igeolvasmány: Jób 1,1. 8; 2,3. 9; 27,5; 31,6; 42,5-6

I. A hatvanhat könyvből álló Bibliának csak egyetlen dolog a célja – hogy Isten Krisztusban a Szellemként kitöltse Önmagát belénk, hogy az életünk, a természetünk és a mindenünk legyünk, hogy élhessük Krisztust, és kifejezhessük Krisztust – Ef 3,16-17; Fil 1,21a:

- A. Ennek kéne az életünket vezérlő alapelvnek lennie – Jn 6,57.
- B. Egy gyakorlati módon ennek kéne lennie ma az élet fájának az élvezetünkre – Jel 22,14.

II. Jób egy jó ember volt, aki magát fejezte ki a feddhetetlenségében, egyenességében és erkölcsi tartásában – Jób 27,5; 31,6; 32,1:

- A. Feddhetetlenné lenni a belső emberrel kapcsolatos, egyenesnek lenni pedig a külső emberrel – 1,1 [angol ford. alapján].
- B. Jób az erkölcsi tartás embere volt; az erkölcsi tartás a feddhetetlen és egyenes lét összessége – 2,3. 9; 27,5; 31,6:
 - 1. Jóbbal kapcsolatban az erkölcsi tartás annak a teljes kifejeződése, ami ő volt.
 - 2. Jellemében Jób feddhetetlen és egyenes volt, az etikájában pedig magas szintű erkölcsi tartása volt.
- C. Jób, ami a pozitív oldalt illeti, istenfélő volt, ami pedig a negatív oldalt illeti, bűngyűlölő volt – 1,1:
 - 1. Isten nem pusztán azért teremtette az embert, hogy az félje Őt, és semmi rosszat ne tegyen; hanem Isten a saját képére és a hasonlatosságára teremtette az embert, hogy az ember kifejezhesse Istent – 1Móz 1,26.
 - 2. Istent kifejezni magasabb rendű az istenfélelemnél és a bűngyűlölésnél.
 - 3. Amit Jób a feddhetetlenségében, egyenességében és erkölcsi tartásában elért, teljesen hiábavalóság volt; Isten célját sem töltötte be, és az Ő vágyát sem elégítette ki, és ezért Isten szerető szívvel nyugtalankodott Jób miatt – Jób 1,6-8; 2,1-3.
- D. Egyedül Isten tudta, hogy Jóbnak volt egy szüksége – Isten nem volt benne az ő bensőjében; ennél fogva Isten azt akarta, hogy Jób elnyerje Őt azért, hogy kifejezze Őt az Ő célja valóra válásáért – 42,5-6.

III. Az volt Isten szándéka, hogy Jób Isten-emberré váljon, aki kifejezi Istent az Ő tulajdonságaiban – 22,24-25; 38,1-3:

- A. Isten bevezette Jóbot egy másik tartományba, Isten tartományába, hogy Jób elnyerhesse Istent a feddhetetlenségében, igazságosságában és erkölcsi tartásában elért eredményei helyett – 42,5-6.
- B. Az volt Isten szándéka Jóbbal, hogy feleméssze őt, és megfossza őt az etika legmagasabb színvonala szerinti feddhetetlenségben és egyenességben elért eredményeitől – 31,6.
- C. Az volt Isten szándéka, hogy lerombolja a természeti Jóbot a feddhetetlenségében és egyenességében, hogy felépíthessen egy megújított Jóbot Isten természetében és tulajdonságaiban – 1,6-8; 2,3-6.
- D. Az volt Isten szándéka, hogy Isten emberévé tegye Jóbot, telve Krisztussal (Isten megtestesítőjével), hogy Isten teljessége legyen Isten kifejeződéséért Krisztusban – 1Tim 6,11; 2Tim 3,17.

- E. Isten a megfosztó és a felemésztő munkáját azért gyakorolta Jóbon, hogy lerombolja őt, hogy Istennek legyen bázisa és módja újraépíteni őt Istennel Magával azért, hogy ő Isten-emberré válhasson – ugyanolyanná, mint Isten az Ő életében és természetében, de nem az Istenségében – ahhoz, hogy kifejezze Istent – Ef 3,16-21.

IV. Krisztusban Isten alkatilag beépült az emberbe, az ember alkatilag beépült Istenbe, valamint Isten és az ember összeelegyedett egyetlen entitássá, amelyet az Isten-embernek hívunk – Mt 1,21. 23; Lk 1,35; Titus 2,13; 1Tim 2,5:

- A. A sok Isten-ember, Isten sok fia, Krisztusnak, az első Isten-embernek, a növekedése, reprodukciója, másolata és folytatása – Jn 12,24; Héb 2,10; Róm 8,29.
- B. Egy Isten-ember olyan személy, aki részese Isten életének és természetének, és így eggyé válik Istennel az Ő életében és természetében, és ezáltal kifejezi Őt – Jn 3,15; 2Pt 1,4; 1Kor 6,17.
- C. Egy Isten-ember Istentől született, hogy Isten gyermeke legyen, akié Isten élete és természete – Jn 1,12-13; 3,6:
1. Egy Isten-embernek két élete van – az emberi és az isteni –, és két természete van – embersége és istensége van.
 2. Egy Isten-ember élet-ember – 1Jn 5,11-13; Róm 8,2. 6. 10-11.
 3. Egy Isten-ember arany-ember – 2Móz 25,11; 1Pt 1,7; Jel 3,18; 21,18b.
- D. Egy Isten-ember alkatilag Istennel van felépülve – az övé Isten az ő életként, életellátmányaként és mindeneként; így egy Isten-ember ember, mégis Isten, és Isten, mégis ember – Ef 3,16-17.
- E. Egy Isten-ember új teremtetés, és Isten igazságossága Krisztusban – 2Kor 5,17. 21.
- F. Egy Isten-ember az egész lényével szereti az Urat, vagyis a szívéből, lelkéből, értelméből és erejéből – Márk 12,30.
- G. Egy Isten-embernek nincs bizalma a hústestben, megtagadja az ént, és gyakorolja a szellemet, hogy Krisztust élje – Fil 3,3; Mt 16,24; 1Tim 4,7; Fil 1,21a.
- H. Egy Isten-ember Isten embere Isten igéjével, belélegezve Isten leheletét – 1Tim 6,11; 2Tim 3,16-17.
- I. Egy Isten-ember felismeri, hogy nem egy önálló egyén, hanem része a testületi Isten-embernek – Krisztus Testének, az egy új embernek – 1Kor 12,12-13; Ef 4,16; Kol 3,10-11.